

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 14. Deum ante omnia colendum atq[ue] honorandum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

centum octoginta millia occiderentur ab An.

Ether. 3. *gelo. Ita Aman Mardochæum despiciens,*
4. *in ipso patibulo suspensus est, quod Mardo-*

Luc. 18.9. *chæo exædificauit. Ita Pharisæus præ se hu-*
milem Publicanum cæterosque homines
contemnens, tantum à Deo infra Publica-
nun deiectus est, quantum supra eum se se
extulit. Adeò neminem decet aspernari, &
omnes, suo modo conuenit honorare, et si
non reuereri: et si enim superiores inferio-
res, immò & Deus homines honoret; non ta-
mē eos reueretur, cum nomine reuerentia
submissio erga alterū, & agnitio tamquam
maioris intelligatur.

S. XIV.

Deum ante omnia colendum atq; honoran-
dum esse.

14. Quod si omnes honorare oportet,
 ergo & D^eV^m, & quidem ante, ac supra
 omnes. Ille enim est parens, ille præceptor
 & doctor, ille senior quia æternus, ille ani-
 mæ nostræ sponsus, ille dominus, ille bene-
 factor; omnium rerum gnarus, ille nos vo-
 cat amicos suos, ille magistratus supremus,
 ille cui omnia sacra consecrantur, ille San-
 ctus Sanctorum. Habet ergo omnes titulos
 & causas honoris illi exhibendi, & gloriae

in

in illum referendæ. Quod quidem Angeli
in cælo faciunt, perpetim clamantes: *San-*
ctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exerci-
tuum, plena est omnis terra gloria eius. Neque
Angeli tantum, ait enim Ioannes: *Et vidi,* Isa. 6. 3.
Apoc. 5.
II.
& audiui vocem Angelorum multorum in cir-
citu throni, & animalium, & seniorum: &
erat numerus eorum millia millium, dicentium
voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est,
accipere virtutem, & divinitatem, & sapien-
tiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam,
& benedictionem. Hoc omnes beati in cælo
facient in omnem æternitatem. Quod se
quoque sperant facturos, quicumque, in
hac vita, omnia ad maiorem Dei gloriam
negotia incipiunt, continuant, finiunt. Il-
le enim ut principium est, ita & finis debet
esse omnium bonarum nostrarum actio-
num: *Ego sum, a. & a. principium & finis, di-* Apoc. 1. 8.
cit Dominus. Hinc meritò dicitur: Afferte Plal. 28. 2.
Domino gloriam & honorem, afferte Domino
gloriam nomini eius, adorate Dominum in atrio
sancto eius, hoc est, in terrâ, quæ est atrium,
è quo Sancti in aulam cælestem intrant. In
hoc atrio identidem cantandum est: O ve. Thom de
ritas mea, & misericordia mea, Deus meus, Kemp. l. 3.
de imit.

N 3 *Trini- cap. 40.*
Vide suprà cap. 4. de gloria Deo danda.

198 Cap. XI. Cur saepe tam bonis,
Trinitas beata, tibi soli laus, honor, virtus, &
gloria, per infinita saeculorum sacula.

C A P V T XI.

*Cur non solum malis, sed etiam saepe bonis
honores negari, vel auferri diuina
prouidentia patiatur?*

S. I.

Perire honorem, qui indignis tribuitur.

Cic. lib. 3.
Tuscul.
qq.

FAcilè quisquis honoratur, quiet, sit, siue dignus sit eo honore, siue indignus: haud ita facile, cui honor negatur. Itaq; non inscīte Hracleotes Dionysius ad ea disputat, qua apud Homerum Achilles queritur, hoc, ut opinor, modo.

*Corq; meum penitus turgescit trifibui irū,
Cūm decore atque omni me orbatum lande
recordor.*

*Num manus affecta rectè est, cùm in tumore
est? aut num quodpiam membrum tumidum
turgidum non vitiosè se habet? Sic igitur ple-
rumque ægritudine laborant, qui se se vi-
dēnt honore destitutos. Itaq; sanandi sunt.
Quamquam non solum ægrotant, qui se se
vident esse sine honore, sed etiam in vitio est
illo*